

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123200321
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123200321.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v spore žalobcu: Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A. Reimana Prešov, Hollého 5898/14, 081 81 Prešov, IČO: 00610577, zastúpený: Advokátska kancelária GOGA a spol. s.r.o., so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice, IČO: 36 863 947, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 4,- eur s príslušenstvom, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prešov, č.k. 19C/10/2023-12 zo dňa 27. februára 2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 19C/10/2023-20 zo dňa 28. apríla 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalobcu.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) platobným rozkazom rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 4,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2,- eur od 27.11.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 2,- eur od 30.11.2021 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Žalovaná je povinná do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) trovy konania vo výške 23,39 eur (režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 eur, režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 eur).

2. Okresný súd Prešov Opravným uznesením č.k. 19C/10/2023-20 zo dňa 28. apríla 2023 opravil výrok II. o trovách konania platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 27.02.2023, č.k. 19C/10/2023-12 tak, že správne má znieť „II. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) trovy konania vo výške 28,07 eur (režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 eur, režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 eur + 20 % DPH vo výške 4,68 eur).“

3. Proti výroku II. o trovách konania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu, že podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil, že podľa ust. § 255 ods. 1 CSP strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Vydanie platobného rozkazu, v ktorom súd čo i len čiastočne neprizná žalobcovi uplatnený nárok na náhradu trov konania, a to aj napriek tomu, že žalobca bol vo veci samej plne úspešný, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia spočívajúcom v nesprávnej aplikácii práva na daný skutkový stav a je v rozpore so základným pravidlom uplatňujúcim sa v civilnom sporovom procese a to, že úspešná strana má nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok II. o trovách konania zmenil tak, že

žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 65,93 eur.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

5. Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

6. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Rozhodnutie o trovách v civilnom sporovom konaní prebieha v dvoch fázach tak, že o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) a po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške náhrady trov konania súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Podľa zákonnej úpravy platobného rozkazu obsiahnutej v ustanovení § 265 ods. 1 CSP sa v platobnom rozkaze žalovanému ukladá, aby zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku a nahradil trovy konania. Rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze teda zahŕňa v sebe obidve zložky rozhodovania o trovách konania, čo znamená, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prípade vydania platobného rozkazu, výrok o trovách konania obsahuje v sebe rozhodnutie o nároku, ako aj rozhodnutie o výške trov konania. V prejednávaní veci uplatnenému nároku na zaplatenie istiny a úrokov z omeškania bolo v celom rozsahu vyhovievané, čo znamená, že žalobca bol v konaní úspešný a bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania, hoci nie v žalobcom požadovanej výške. Sporná preto ostala výška a nie samotný nárok žalobcu ako úspešnej strany na náhradu trov konania. Vzhľadom na vydanie platobného rozkazu, ktorým bolo vyhovievané žalobcovi v celom rozsahu, potom nárok žalobcu na náhradu trov konania vyplýva z tohto procesného úspechu a prvoinštančný súd vo výroku platobného rozkazu rozhodol tiež o výške trov konania.

9. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 239 ods. 1 CSP, v civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, proti ktorému rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje s konečnou platnosťou súd prvej inštancie, a to rozhodnutím sudcu (§ 248 CSP).

10. Platná úprava Civilného sporového poriadku však nevylučuje, aby mohol platobný rozkaz vydať aj sudca, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Pre účely posúdenia povahy výroku o trovách konania, ustanovenie § 265 ods. 1 posledná veta CSP určuje, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. Týmto ustanovením je vymedzené jednak rozhodovanie o trovách konania, pokiaľ ho vydá vyšší súdny úradník, t.j. prípustnosť sťažnosti voči takémuto rozhodnutiu a zároveň je tým vymedzená aj prípustnosť odvolania, ak vydá platobný rozkaz sudca, pričom prípustnosť je v takom prípade vymedzená ustanovením § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné iba proti výroku, ktorým sa prizná, resp. neprizná nárok na náhradu trov konania, avšak ustanovenie § 357 CSP neumožňuje podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým je rozhodnuté o výške náhrady trov konania. Zmyslom uvedenej právnej úpravy je, aby o výške trov konania rozhodol v konečnom dôsledku súd prvej inštancie, kedy už rozhodnutie sudcu nie je napadnuteľné odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom pri rozhodovaní o výške trov konania.

11. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2019 sp. zn. I. ÚS 207/2019 platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej, ktoré je vydané v skrátanom konaní, ktorého skutkovým základom sú len skutočnosti tvrdené žalobcom a preukázané ním predloženými listinnými dôkazmi.

Pre tento typ rozhodnutia je charakteristické súčasné rozhodovanie o predmete konania, ako aj o trovách konania. Rozhodovanie o trovách pritom zahŕňa rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a rozhodnutie o výške náhrady trov konania. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v ust. § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Aj dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku uvádza, že uvedené ustanovenie koncepčne mení prípustnosť odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie v tom zmysle, že sa taxatívnou enumeráciou stanovuje okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Proti akémukoľvek uzneseniu neuvedenému v odseku 1 odvolanie prípustné nebude. V prípade, ak uznesenie uvedené v odseku 1 vydá súdny úradník, odvolanie prípustné nebude. Proti takémuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá nie je opravným prostriedkom, ale osobitným prostriedkom procesnej obrany podobne ako odpor, námietky a podobne. Z dôvodu proklamovanej zásady procesnej ekonomie rozhodnutie sudcu o sťažnosti bude rozhodnutím konečným bez možnosti podať proti nemu akýkoľvek ďalší opravný prostriedok.

12. Ako bolo uvedené podľa ust. § 357 písm. m) CSP, je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Z ustanovenia § 357 písm. m) CSP však nevyplýva možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Dôsledkom absencie právomoci odvolacieho súdu rozhodovať o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o výške náhrady trov konania, je neprípustnosť odvolania.

13. Aj z citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že proti rozhodnutiu o výške trov konania v platobnom rozkaze odvolanie prípustné nie je. Pokiaľ teda žalobcovi bolo v celom rozsahu vyhovené o predmete konania, t.j. ním uplatnenom nároku, bol mu priznaný aj nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, avšak v odlišnej výške ako si uplatnil žalobca v podanej žalobe. Proti rozhodnutiu o trovách konania v platobnom rozkaze, a to v časti výšky priznaných trov však odvolanie prípustné nie je, pretože proti takémuto rozhodnutiu ustanovenie § 357 CSP odvolanie nepripúšťa. Nepriznanie náhrady trov konania v uplatnenej výške nie je rozhodovaním o nároku na náhradu trov, ktorý bol žalobcovi priznaný v celom rozsahu vzhľadom na jeho úspech v spore, ale je rozhodovaním o výške trov konania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 27. januára 2022 sp.zn. 2Obdo 108/2021, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2023 pod č. 4 uviedol „Podľa § 357 písm. m) CSP nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak súd prvej inštancie o trovách konania (o nároku a o výške) rozhodol v rámci platobného rozkazu vydaného sudcom.“ Vo veci bola podaná aj ústavná sťažnosť, ktorú ústavný súd uznesením z 19. októbra 2022 sp.zn.I. ÚS 559/2022 odmietol.

15. V ďalšom uznesení zo dňa 30.1.2019 PL. ÚS 10/2019 Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že ani ustanovenie § 262 ods. 2 CSP nemožno vykladať príliš formalisticky. Nemožno totiž a priori vylúčiť, že by o výške náhrady trov konania nemohol rozhodnúť aj sudca. Napriek kogentnosti ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, takéto rozhodnutie sudcu spíňa všetky atribúty súdneho rozhodnutia. Problém by mohol vzniknúť len v tom, že proti rozhodnutiu sudcu o výške náhrady trov konania by nebolo prípustné odvolanie (§ 357 CSP a contrario), avšak z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinštančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z článku 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani článok 6 Dohovoru samotné právo na odvolanie na súd vyššej inštancie negarantuje a dvojinštančnosť, ako vyplýva aj z judikatúry súdu pre ľudské práva, nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania.

16. Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu súdu o výške trov konania v platobnom rozkaze, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 386 písm. c) CSP odvolanie žalobcu odmietol.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca vzhľadom na neúspech v odvolacom konaní nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).